

PUNAISTA SORTOVALTAA VASTAAN.

Monet kovat on Suomen kansa nykyisillä asuinsijoillaan kokea saanut. Tuskin sentään koskaan on väkivalta niin rehoittanut kuin viimeisinä kuukausina, jolloin omat kansalaiset ovat ase kädessä riistäneet maan hiljaisilta rauhallisilta kansalaisilta elämisen turvallisuuden. Punaisille roistoille ei ole ollut mitään pyhää. He ovat melkein lapsia ampuneet äitiensä sylistä, he ovat raa'asti taurastaneet turvattomia vankejaan. He ovat ryöstäneet, polttaneet ja muuten tuhonneet monta rauhallista kotia. He ovat terrorisoineet täällä majoillutta vierasta sotaväkeä murhiin ja konna-töihin. He ovat tehneet sanalla sanoen kaikkea sitä mitä perkelöityneet ihmiset tekevät.

Mutta nähtävästi nyt on mitta täysi. Vihdoinkin koittaa vapautuksen hetki. - Kansa nousee. - Paljon, paljon se onkin kärsinyt.

En suinkaan kuulu niihin, jotka ihailevat aseellista toimintaa, mutta kun näen tuhansien tyynien maalaismurukaisten heittävän katoiset tehtävänsä ja tarttuvan aseisiin, niin tuntuu niin erinomaisten turvalliselta.

Heitä kulkee patrulli toisensa jälkeen ohitseni. Ei ole heidän katseissaan uhmaa eikä villiä verenhimoa niinkuin onnettomissa harhaan johdetuissa punaisissa joukoissa, mutta päättäväisyyttä sitä enemmän.

Mikä on heidät saanut liikkeelle? - Ei mikään hallitsijan mah-tikäsky, ei mikään koston himo eikä seikkailunhalu. Heidän kor-viinsa on vain saapunut kuiske: "Kansa nousee." Ja jokainen heis-tä on tietoinen että Suomen kansaa onnettomassa tilanteessaan ei pelasta muu kuin kansan nouseminen.

Vihan sokaisemille joukoille voidaan enään puhua vain aseilla, muuta kieltä he eivät ymmärrä. Ja kun kansa kerran nousee, niin puhdistuu ilma pitkäksi aikaa siitä saastasta, joka nyt vielä mieliä myrkyttää.

Isänmaa voidaan nyt pelastaa vaan aseilla, ja siksi rientä-käämme jokainen omalle vartiopaikallemme. Mitä lujempi rintamamme, sitä pikemmin rauha. Mitä taajemmat joukkomme, sitä vähemmän uhreja.

Kansa nousee. Suomi-äiti kutsuu. Nyt on hetki lyönyt.

